

עין משפט
נד מצוה

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

י

צא א מיי פיו מהל
תמות הלקה ג:
צב ב מיי פיה שם הלקה
אקריב נלה הלקה
ג נטור אהיב סמתו כ:
צג ג מיי פיה שם הלקה
ו ישיב הלקה ג
טו ישיב הלקה ג
טו ישיב הלקה ג
צד ד מיי פיו מהל
תמות הלקה א
למאן קמינא ידן:
צה ה מיי שם הלקה ג
ופיה הלקה ז:

מוסף תוספות

א ומה שפחה כנענית
אטיבה נקנית כביאה
נקנית ככסף ושטר אשה
שנקנית כביאה אינו דין
שנקנית ככסף ושטר
התם האר"ש ב דקנין
כספו הוא והיותה רשע
ויבאה איתקוש לכסף.
שיטה לא נודע למי.

תוס' ר"י הוקן

משכב החתון בעליון.
שעשה נקנית משכב
ומשכב אפילו בעשר
מעות: ו על זו לטמא
אזכור ומשקים. אבל לא
לנטא אדם וכלים
כדאיתא התם (לב. כ)
שעשה. לפי שאינו כפי
עונשין. ביאה שעל ידי
חופה. כלומר ביאה שאחר
חופה. חופה היא
שמיירחין שניהם כפי
רבים בבית אחד לברם
תישם רוחן החור אצל
אין עדים ושארם עמהם
כיום שאין לבעול כפי
ש"ס אדם. וק"ל כאבי
ורבא דביאה ארוסין
עשה. ואינו דודוי להו
חלמודא דחייתא ניהו
רשעא (דמיירחין)
[ידידות] דיקי דארוסין
עושה וכן הלכתא.

וכמה שפחה כנענית וכו' זו שביאתה מאבילתה בתרומה אינו דין
שכספה מאבילתה. ואל"ת וימלא ימנה מוכים שביאתה
מאבילתה ואין כספה מאבילתה אף אם אציה ארוסה וש' לומר דהאי
ק"ו אינו כ"כ גליי מלחא בעלמא דעלמא דארסיה מקרי קנין כספו כמו

למטא משכב תחתון כעליון ואם גישאת
לכהן אוכלת בתרומה ואם בא עליה אחר
מכל עריות שבתורה מומתין על ידה והיא
פטורה ואם בא עליה אחר מן הפסולין פסלה
מן הכהונה קתני ביאה וקתני גישאת הכי
קאמר אי הני גישאת דכהן ניהו אוכלת
בתרומה תא שמע יובכר שלח יוחנן בן בנ
בנ אצל רבי יהודה בן בתירה לנציבין
שמעתי עליך שאתה אומר ארוסה בת ישראל
אוכלת בתרומה שלח לו ואתה אי אתה אומר
כן מוחזקני כך שאתה בקי בחררי תורה
לדרוש בקל וחומר אי אתה יודע ומה שפחה
כנענית שאין ביאתה מאבילתה בתרומה
דכספה מאבילתה בתרומה אינו דין שכספה
מאבילתה בתרומה אבל איה אעשה שהרי
אמרו חכמים יראו ארוסה בת ישראל אוכלת
בתרומה עד שתכנס לחופה היכי דמי אי
כביאה שעל ידי חופה וכסף שעל ידי חופה
בתרומה מיכל אכלה ואלא כביאה שעל
ידי חופה וכסף שלא על ידי חופה הכא תרתי
והכא חדא אלא לאו כביאה שלא על ידי
חופה וכסף שלא על ידי חופה אי אמרת
כשלמא נישואין עושה משום הכי פשיטא
ליה דראיתא לה ביאה מבכרם אלא אי אמרת
קרושין עושה מאי שנא הכא דפשיטא ליה
ומאי שנא הכא דמספקא ליה אמר רב נחמן
בר יצחק לעולם אימא לך כביאה שעל ידי
חופה וכסף שלא על ידי חופה ודקאמרת הכא
תרתי והכא חדא קל וחומר מידיא איתיה
והכי שלח ליה ומה שפחה כנענית שאין
ביאתה מאבילתה בתרומה אפילו על ידי
חופה כספה מאבילתה בלא חופה זו שביאתה
מאבילתה בתרומה על ידי חופה אינו דין
שכספה מאבילתה בתרומה בלא חופה אבל
מה אעשה שהרי אמרו חכמים אין ארוסה בת
ישראל אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה
משום ד'דעולא וכן בג בגי שפחה כנענית
לא שיר בקניה הכא שיר בקניה רבינא
אמר מדאורייתא מיפשת פשיטא ליה דאכלה
ומדרבנן הוא דשלח ליה והכי שלח ליה
שמעתי עליך שאתה אומר ארוסה בת ישראל
אוכלת בתרומה ולא ויתישת לסימפון שלח
ליה ואתה אי אתה אומר כן מוחזקני כך
שאתה בקי בחררי תורה לדרוש בקל וחומר
אי אתה יודע ומה שפחה כנענית שאין
ביאתה מאבילתה בתרומה כספה מאבילתה
בתרומה ולא חיישינן לסימפון זו שביאתה
מאבילתה בתרומה אינו דין שכספה
מאבילתה בתרומה ולא יחוש לסימפון אבל
מה אעשה שהרי אמרו חכמים ארוסה בת

מסורת הש"ס
א ספרי מרש קרי ספי
קרי. ב חכמה טו: (גמל)
ה. א. (במחיי: אי משום
דעולא אי משום סמפון.
עד שמתכ שבמיא גירסא
ז. (גמל) טו: (ספרי).
ה. א. מטיב טו: (ה) (קמין)
ה. א. (במדרגה יח' יח'
ח). ז ומצויב טו: ג' ג'
ה. א. (ומהא' עממא
גס שטר ליה למין
בדאמא מרש ליה לחוס'
ה. דיה ומין שפך בשטר).
י. ג' ג' (ב). (ג' ש"ס)
מוסף: ג' חופה.
ל. (לגיל' מדרשות)
פשיטא וכו' בתרומה היינו
מדרכין. ח. (ימות קו
ע"א.)

מוסף רש"י

לטמא משכב חתון
בעליון. בתוספת נדה
מפרש לה שיהא חתון
של נטול נדה בעליון
של ז' שמשאל אולין
ומסקין ואין עממא אדם
וכלם כחתון של נדה
עשה שהוא קרי חתון
ואל הטומאה רבמות ז'.
שטיעל נדה מעממא משכב
החתון משום משכב
אפילו לא נגע בו בעליון
של ז' כי חסורת מבקשת
נדה כפרק נדת חסורת
(גכ): שאין משכב של
טעל נדה חסורת משכב
נדה ומשכב ז' מששים
אל הטומאה לטמא אדם
ובלם. דמרי בטו ובל אכר
גע כמשכב. אלא הרי
הוא כעליון של ז'. נגד
שיעב על גבי ארס
אלא חסון לעומתה ידנו
מעממא אדם ובלם אלא
אולין ומסקין ומקריב
לפני נדה החס' (במדרגה)
של אכל פחוסה ממה
שלה הכא עליה נדחוסה
איש כטעל נדה אלא כטעל
נדה ואין משכבו מעממא
אפילו אולין ומסקין אפילו
נגע בו דעממא אדם איש
אלא חסון לעומתה איש
מעממא כלם אפילו נגע.
ויכ' דאיש מעממא משכב
כלא געיב' (שם טו). ואם
נשאל לכהן. על ידי
קדושיה איהו וחזור דנק
עין האשה אולנת בתרומה
עד שתכנס לחופה וזו
הם נכוסה לחופה אולנת.
אכל פחוסה מן אפילו
נכוסה לחופה אינה אולנת.
אפי' גנדילה סיון שנקוסה
לחופה אפיה' שלח נכוסה
אולנת. אלמא לאו כביאה
מילא מילחא אלא כחופה.
מיהו דאיהו לביאה בעין
וכל שאין לה גישה אין
לה חופה (שם). אכל פחות
מהם של אפי' שקדושה
קדושין עיי' אביה. הו"א
ואין ביאתה ביאה אין
חופה חופה והיא לה
כחופה. דאפי' דקנין
כספו הוא אמרו רבנן אין
לחופה אולנת בתרומה עד
שתכנס לחופה (שם ו).
ואם בא עליה אחר
מכל עריות שבתורה.
טו. איהו אי חמיה (גו)
טו. א. מוכותין על ידה.
אל מחייב מותין על דה

ביאה בלא (טוהרדין ג). והיא פטורה משני שיהא קטנה ולא בת עונשין (גדוה) ואם בא עליה אחר מן הפסולין. כגון מלך מלך וממון או אלמנה לכהן גדול (בבמות ג). ומכא שובד סיכס' וגוה דה' ובתורה
שם וגם ברוח. פסלה. מתחמת כיה אביה (בבמות ג). אם היה כהן כהן דמיהו (שם ט). מיל' כ' יהיה לזהו וז' כיון שנגזלה לכהן לה פסלה (גוה דה'). ובבב' טוהרדין ג. אם הלא
כביאה בלא (טוהרדין ג). ולא חיישת לסמפון. לכן חספון הוא נטול. כגון שומר המגטל שטר קרי סמפון. ומום נכסה או נכסה סמפון. והכא גור' כה שמה ימלא כה מום ומנלא קדושי טעם
ועלום ומלאה שאלמה ויהי בתרומה (בבמות ג).

עד
ביתא כיה (טוהרדין ג). והיא פטורה משני שיהא קטנה ולא בת עונשין (גדוה) ואם בא עליה אחר מן הפסולין. כגון מלך מלך וממון או אלמנה לכהן גדול (בבמות ג). ומכא שובד סיכס' וגוה דה' ובתורה
שם וגם ברוח. פסלה. מתחמת כיה אביה (בבמות ג). אם היה כהן כהן דמיהו (שם ט). מיל' כ' יהיה לזהו וז' כיון שנגזלה לכהן לה פסלה (גוה דה'). ובבב' טוהרדין ג. אם הלא
כביאה בלא (טוהרדין ג). ולא חיישת לסמפון. לכן חספון הוא נטול. כגון שומר המגטל שטר קרי סמפון. ומום נכסה או נכסה סמפון. והכא גור' כה שמה ימלא כה מום ומנלא קדושי טעם
ועלום ומלאה שאלמה ויהי בתרומה (בבמות ג).